

Leheletből épült monológ

/Hajnóczy Péter/

1942-1981

Az alkohol ugyanannyira szentség, mint átok. Egyszerre seb és heg, kerülendő istencsapása és némelykor elkerülhetetlenül az egyetlen fogodzó a léthez való megkapaszkodásban. Aki jól ismeri az tudja, hogy kis mennyiségben csak ámit, de nagy mennyiségben már forradalom. Gyomrunk a valóság testvérévé züllik, nem akkor mordul, amikor mi akarjuk, s mocskosodó falát is egyre nehezebb a másiktól megkülönböztetni. Persze véresedő szemünk akkor is nyitva marad, ha a viselt dolgok miatt már réges-régen kényeskedve le kellene hunynunk.

Várom a ~~parancsot~~, a szívemben ma sem ágyaztam meg senkinek, hát ha .... sietni kell. De a zsigereim már kinevetnek. Akaratom ellenére a szájpadrólásom alatt, valahol a nyelvem, a fogaim tájékán eláraszt valami folyékony manna. Mintha a parancsot kaptam volna, bár az első igazi terepszemle után vigasztalhatatlan vagyok. Látom az asztalt, a tájékán olyan emberekkel, akiknek már ez az asztal az életük-haláluk és sohasem lesznek képesek a vécénél tovább imbolyogni.

Másnapos vagyok, akár a fejem körül rajzó gondolatok, eszmemaradékok, futások és maradások lazára szőtt hálózata. Fennakadok a paplan alatt. Kiszáradt a torkom, mégsem kérek a vese-szörpéből. Inkább keresek egy kis hideget, valamerre, bárhol, először az ágytámlámon, aztán egy sarkon, egy női testen, egy kaktusz árnyékában.

Jólesik már minden. Csontváz ül az írógép előtt. A billentyűk és a hosszú, inákat, porcaikat, körmüket vesztett csontosra soványodott ujjak monoton koppanása és csörömpölése összekeveredik.

Nevetek. Csupán egyetlen láda van a közelemben, s megóvnak attól, hogy nekem kelljen cipelnem.

Biztos olyan helyre visznek, ami nekem is tetszik majd.

Hajnóczy Péter elsődlegesen nem az alkohol társadalmának volt vegetáló tagja, mindenekfölött a magyar irodalom szomjazó inasaként igyekezett a világ testén mutatkozó, szívosan zsufolódó hiányokat a maga -nemcsak irodalmi- megnyilvánulásaival leleplezni és felmutatni.

Amelyeket az alkohol nem szüntetett /szüntet/ meg, csak eltakart /eltakar/.

FEHÉR ZOLTÁN